

димъ е прозраченъ. Отъ тукъ виждашъ, колко грамадно е изложението въ Чикаго въобще и въ частностъ какво колосално е зданието на манифактурата. Отъ върха нашето око проникна контрабанда въ оградитѣ на Стара-Виена, на дахомейското, лапландското и китайското село, така щото нѣма нужда да влизаме въ тѣхъ. Като слѣзохме отъ колелото, отидохме да се возимъ на ледената желѣзница — Ice railway. Тя напомня пловдивската Мазна Гана (или Луда Яна?), само че не се връща по същата линия назадъ, а прави кржгъ, и не върви по желѣзни релси, а по леденъ пктъ. Вагона е направенъ като шейна; има и звънци. Интересно е, че когато камъка се пука отъ горещина, около тази желѣзница всичко е замръзнало. Ама и азъ замръзнахъ на Midway Plaisance! Стига толкова. Да идемъ да изглѣдаме поне отгорѣ-отгорѣ главнитѣ павильони въ изложението.

На излизание отъ Midway Plaisance, насрѣща, хвърля се въ очи зданието на женския трудъ — Woman's Building; архитектъ на което е една мома отъ Бостонъ. Съ този отдѣлъ Американцитѣ проглушиха свѣта, но въ какво му се състои чудото, азъ не можахъ да осѣтя. При входа въ централната зала, прѣдъ очитѣ на зрителя се испречватъ произведенията на скулптурата и живописа. Но и скулптура и живопись съвсѣмъ ординарни, нищо извънредно. Виждашъ историята на женското облекло, като захванешъ отъ лозовия листъ, до най-раскошнитѣ и съсипителни драгоцѣнни костюми. Виждашъ всевъзможни произведения на кройческо и шиваческо искусство. Сумма дѣтски принадлежности и играла. Бездна изящни ржкодѣлия, продуктъ на обеспеченъ животъ, за изработванието на които не е вземано въ смѣтка нито врѣмето, нито труда.